

KAINA:

Metams 5 rb., pusme-
čiui 2 rb. 60 kap., 3
mėnesiams 1 rb. 30 kp.
1 mėnesiui 45 kap.

Skyrium numeris 5 kap.

M. II.

Lietuvių Balsas

Kovo 27 d. 1916 m.

Redakcijos ir Administracijos adresas: PETRAPILIS, Baskov per. № 29,
Tel. 652-02.

Redakcijos sekretorius L. Noreika priima kasdien, be sekmadienių, nuo 12—2 val. dieną.

SKELBIMAI:

Petito eilė (4 skiltys)
prieš tekstą 60 kap.,
po teksto 30 kap.,
Darbo ieškantiems:
eilė 10 kap.

Giminių ieškantiems
eilė po teksto 10 kap.

№ 25 (54)

Skaitykite ir platinkite

„LIETUVIŲ BALSAS“

LIETUVIŲ BALSAS rūpinasi žadinti lietuvių tautos sąmonę ir stiprina jų dvasią, kad kantriai
lauktų karo pabaigos.

LIETUVIŲ BALSAS padeda šviesties ir tobulinties; jis ragina tautiečius šiuo ištrėmimo metu pasi-
mekyti iš svetimauciu, kas tik dora ir naudinga, o nesigabenti grįžtant tėvynės nieko, kas žemina mu-
sų tautą.

LIETUVIŲ BALSO didžiausias troškimas sujungti tautiečius viena tautos ir tėvynės meilės juosta
ir paruošti kiekvieną lietuvi, kad, kaip tik paliaus žvangėję ginklai, tuojau grįžtų Lietuvon, nes tėvynės
žemėlė, pavirtusi per karą dirvonais, prirausta duobių ir griovių, laukia ariama ir valoma, o nugriauti
tėvų kapai — aptveriami.

LIETUVIŲ BALSAS, dėdamas savo skiltyse kuopigiausią kainą skelbimus-ieškojimus, grąžina tėvams
vaikus, vaikams tėvus, padeda surasti nuklydusius brolius, seseris, gimines ir pažįstamus.

LIETUVIŲ BALSO **kaina:** Rusijoje metams 5 rb.; 9 mėnesiams 3 rb. 90 kap.; 6 mėnesiams
(pusė metų) 2 rb. 60 kap.; 3 mėnesiams 1 rb. 30 kap.; vienam mėnesiui 45 kap. Užsienioose
metams 9 rb.; 9 mėnesiams 6 rb. 80 kap.; 6 mėnesiams (pusmečiui) 4 rb. 60 kap.; 3 mėne-
siams 2 rb. 35 kap.; 1 mėnesiui 80 kap. Skyrium numeris 5centai.

SKELBIMŲ KAINA. Petito (smulkaus rašto) eilutė (dalinant puslapi į keturias skiltis) prieš tekstą—
60 kap.; po teksto — 30 kap. Pabėgėliams, ieškantiems giminių arba darbo petito eilutė po teksto—
16 kapeikų.

Lietuvių Balso adresas: PETROGRAD, Baskov per. 29.

3

Katalikų domei!

STASIO JACKEVICIAUS sandėlyje,

MASKVOJE, gaunama «DANGAUS ŽVAIGŽDUTĖS» maldaknygių ir
kitokių paprastais ir gerais aptaisais.

KRYŽELIŲ, MEDALIKELIŲ, pakeičiančių škaplierius, su lietuviškais pa-
rašais ir metalinių bei sidabrinių RETEŽELIŲ, RAŽANČIŲ — stiklinių, kuka-
vinių bei medinių.

Didelis pasirinkimas įvairių LIETUVIŠKŲ ATVIRUKŲ: VELYKINIŲ
ir kitokių.

KNYGŲ: «Lietuvos virėja», Kristaus gyvenimas»
ir «Šv. Istorija» Šusterio.

Čia pat priimama „Lietuvių Balsui“ prenumerata ir skelbi-
mai (redakcijos kaina).

Kreipties: C. I. ЯЦКЕВИЧУ, МОСКВА, Сретенка, Селиверстовъ пер. домъ
№ 4, кв. 6. 483—5

Katalikų domei!

Juozo Masiulio

krautuvėje,

atsikėlusioje į SMOLENSKĄ, yra par-
duoti: įvairių maldaknygių, ražančių,
kryželių, agnosėlių sidabrinių ir prastų.
Kainos prieinamos. Adresas: СМО-
ЛЕНСКЪ, Ангелъгардовская ул. № 23.

O. H. Масюлицу.
408—1

Lietuvių spaustuvei

L. Dr. Centralinio Komiteto steigia-
mai Petrapilyje,

reikalingi raidžių rinkėjai, mašini-
stas ir metrampažas.

Spaustuve netrukus pradės darbą.

Kreiptis šiuo adresu: Басковъ пере-
улокъ, д. № 29, кв. 10.
203

Lietuvių Draugijos

nukentėjusiems dėl karo šelpti
Charkovo skyrius persikėlė kitan
butan: Ярославская ул. д. № 18.
329—1

„Lietuvių Balso“ Skaitytojams.

Balandžio 1 dieną baigiasi pirmas šių metų bertainis. Kas buvo
užsisakęs „Lietuvių Balsą“ tik 3 mėnesiams, kviečiame pasiskubinti
užsisakyti ir toliau. Neužsimokėjusiems lig balandžio 7 dienos, „Lietu-
vių Balso“ siuntinėjimas bus sustabdytas.

2

Petrapilis, Kovo 27 d.

Iš pūdo geležies — šnypštukas.

Daug teko prisiskaityti „L. Balse“
ir „Rygos Garsė“ gražiai parašytų
užuojautų išbėgėliams, tikriau sa-
kant ištrėmtiesiems iš tėvynės: skur-
das tarp svetimųjų, nemokant jų kal-
bos, nepažįstant gyvenimo sąlygų nei
papročių; šeimos išskirstytos, tur-
tas sunaikintas.

Tą sunkumą visi luomai kenčia
lygiai, kuriuos išstūmė iš savo pa-
stogės, krašto, karo audra. Nelygiai
ištrėmtieji aprūpinti maistu ir kitais
reikalingais daiktais.

Visi, kam teko bėgti iš miestų ir
miestelių, didžiumą savo turto šiaip
ne taip galėjo išvežti ir, čia atvykę,
vėl pradėti savo paprastą darbą:
prekijas jei ir ne visas prekes tesu-
skubo išgabenti, tai, girdėdamas ar-
motų griausmą, turėjo sutaupęs sau-

ją pinigų, ir dabar čia pelningai pre-
kiauja; amatininkas, susidėjęs ant pe-
čių, išsinešė savo įngius ir, čia at-
vykęs, greit gavo darbo, imdamas
dvigubai, nors ir jis už reikiamus
daiktus moka trigubai; darbininkas,
kurs nieko neturėjo, nieko ne netekti
negalėjo, o karan paėmus daug vy-
rų — visur trūkstant darbininkų, jis
reikalaujamas ir gerai mokamas.

Tik ūkininkui kebliausia. Nėgi iš-
neši su maišu nei savo žemės, nei
javų dar nenunokusių, nei mašinų,
padargų, nei kitų galų. Kauno guber-
natoriaus buvo apskelbta, už sunai-
kintus javus busią užmokėta. Manė-
me, kad visa javų bei dobių vertė
bus mokama ir tuoj, kai bus išrody-
ta, kad sunaikinta. Dabargi kitaip: ar
javai būtų labai geri, ar visai niekam
verti — moka lygiai. Panevėžio ap-
skrityje, pavyzdžiui, dešimtinė žemės
paprastai duoda žieminių kviečių
180—200 pūdų. Kaimynėse guberni-

VORONEŽE „Saulės“ KURSUOSE
bus pradėtas naujos jaunikačių ir
mergačių, norinčių liaudies mokyto-
jų teises įgyti, kuopos ren-
gimas.

Norintieji įstoti į tą kuopą
turi turėti 4—5 klasių didumo
mokslą ir išreikšti savo norą, paduo-
dami savo adresus Centralinio Lietuvių
Komiteto igaliotiniui Kanauninkui Olšau-
skiui: Voronežas, Mažoji Dvorińska ga-
tvė № 21.

Apie mokslo pradžią bus paskel-
bta vėliau.

„SAULĖS“ Draugijos pirmininkas
Kanauninkas K. Olšauskis.

468—9

Reikalingas lietuvis agronomas

UKIO KURSAMS VESTI
KOSTROMOJE.

Algos iki 150 rub. mėnesyje. Kreip-
ties: Kostroma, Rusina 34, Lietuvių
Komitetui.

503—3

Reikalingas mokytojas pradedamajai mokyklai REVELYJE.

KREIPTIES į Revelio L. Dr. n. d.
k. š. skyriaus pirmininką J. Norkevi-
čių Никольская 18, РЕВЕЛЬ.
507—2

jose, kaip Vitebsko, kviečių pūdai šiemet moka 2 r. 50 k.—3 rb., šiaudų pūdai — 30 kap., tai kviečių 200 pūdų po 2 r. 50 k. bus 500 rub. ir šiaudų 400 pūdų po 30 kap. — 120 rub., iš viso — 620 rub. Skaitoma gi už žiem. kviečių dešimtinę 113 rub., o moka 25%, vadinasi 28 rub. 25 kap. Kadangi jau pernai buvo mokama su viršum 2 rub. pūdai, o dešimtinė sėklos reikia 12 pūdų, tai ištikrųjų temoka tik už sėklą. Taip pat yra su kitais javais, dobilais ir pievomis. Bėgdamas ūkininkas tegalėjo tik pasikinkyti arklius, sukrauti vežimuosna mantą—vaikus, šiek tiek drabužių, valgio tam kartui, ir išsivežti, dar gyvulius išsivaryti. Už gyvulius dideliu vargu gavytų pinigų, baigia juos valgyti, dar įvairių komitetų šelpiamas. Ir noroms nenoroms reikia imties tokių darbų, kurių niekados ne sapnuote nesapnavo: šveicoriumi ar sargu tarnauti, gatvių šluoti ar kitų nešvarių vietų valyti. Ūkininkui, kurs turėjo žemės 10—20 dešimt., bet buvo sotus ir nieko nepriklausė, tokia atmaina persunka.

Laikraščiuose buvo rašyta ir Lietuvių Suvažiavimo vasario 23—25 d. vienu balsu nutarta nuomoti dvarai pabėgėliams ūkininkams — duoti jiems priprasto darbo, mokyti ūkininkauti, kad, grįždami atgal tėvynei, turėtų parsivežti sėklos ir t. t. Bet niekur nebuvo skelbiama nei patariama, kuriais keliais tai įvykinti. Štai, „Liet. Balso“ 20 № įžengiamajame straipsnyje randame patarimą spiesties artelėmis ir bendrai nuomoti dvarus. Vis tai gražios teorijos, bet, mano išmanymu, „iš pūdo geležies išeis — šnypštukas“. Štai del ko. 1) Niekomet mūsų ūkininkai bendrai nieko nedirbė, nemokės susiorganizuoti, sau išsirinkti viršininko seniūno, surasti dvaro, nuomoti ir tvarkingai visa dirbti. 2) Dauguma neturi ūkiui įsitaisyti pinigų (o jei kurs turi, tai už kitą negi norės uždėti), o savininkas, kurs vienam ištikimam žmogui duotų reikiamus įnašus, negi duos artelei ar seniūnui. 3) Pasiskolinti iš kur nors negalės, nes kai kurie pabėgėliai turi kilnojamojo ir nekilnojamojo turto aprašymą, o kiti nieko neturi, yra bežemiai ar beturčiai, tai pirmieji nenorės imti sau atsakymo.

Ar negeriau būtų, jei arteles sudarytų prisimant apie ūkio reikalus Lietuvių Draugijos Centro Komiteto įgaliotiniai ir skyriai; padėtų nuomoti artelei dvarą, išrinktų drauge

su ja seniūną. Toks organizatorius išrūpintų paskolų tiems, kurie turi kokius turtų aprašymus. Dvaro savininkas, turėdamas reikalo su Centro Komiteto įgaliotiniu, galėtų išnuomoti su inventorium. Laikas po laiko įgaliotinis turėtų prižiūrėti, tvarkyti, duoti instrukcijų ir vesti sąskaitas. Už darbą turėtų imti visi lygiai, bet likusį pelną dalinties nelygiai: kokių % daugiau imtų tie, kurie savo atsakymu ėmė paskolą, paskui — seniūnas ir įgaliotinis. Bet reiktų gerai ir greičiau sukrusti, nes pavasaris artinasi, o dar niekur nieko.

J. S.—kas.

VALSTYBĖS DŪMA.

Kovo 22 d. posėdis.

Svarstoma prekybos ir pramonės ministerijos samata. V. Duma ją priima tokio didumo, kiek suskaitė biudžeto komisija. Priimamos irgi departamentų samatos: Kalnų departamento ir jūrių prekybos bei uostų departamento. Svarstant kalnų departamento samatą, Skobelevas nurodė, kad reikią sulgyinti moterų teises, nes jos lygiai su vyrais nešančios sunkią karo našta ir lig šiol esančios beteisės.

Lietuvoje ir Latvijoje.

(Iš mūsų Korespondento).

Kopenhaga. „Dziennik Poznanski“ 36 № rašo, jog „Köln. Volkzeitung“ korespondentas aplankęs Lietuvą ir kitas vokiečių užimtas Rusų vietas. Korespondentas ką matęs aprašęs „Köln. Volk.“ laikraštyje. Iš šio tą korespondenciją atspausdinęs, sutrumpinęs „Dz. Poznanski.“

Lietuvos ir Kuršo vyriausiojo viršininku esąs lauko maršalis Hindenburgas. Jis, drauge su slaptuoju patarėju Ludendorfu ir generalioju kvatermeisteriu Eizengartu Roše, sprendžia visus didžiuosius reikalus. Vietos, kurias aplankęs korespondentas, esančios padalintos apygardomis: Kuršas, Lietuva (buvusioji Kauno gub.), Vilnius, Suvalkai, Gardinas ir Balstogė (Belostok). Apygardą valdąs vadinamasis Kreishauptmann'as; prie jo esąs taikos teisėjas, žiūrijs teismo bylas. Miestus valdą burmistrai, skiriami iš Vokios. Valsčiuose likę tie patys viršylos ir vaitai. Kiekviena apy-

ria, tiesiog sunku yra susilaikyti nuo ašarų, nes ta vieta toje valandoje kelia tokį jausmą, kokio šis pasaulis duoti negali, bet galima jis surasti tik ten, kur skrenda šventos giesmės aidas.

Trečias veikalas yra pats didysis, didesnis už abudu pirmiau minėtų — gedulo mišias „Requiem“, 34 pusl. mišriam chorui. Partitūros kaina 3 rub., balsai po 60 kap. Formatas toks pat.

Pradžioje — mažutė preliudija iš 12 taktų, po to vyrų trijų balsų choras pianissimo pradeda „Requiem aeternam...“ ir nuo „...et lux perpetua...“ įstoja moterų balsai. „Te decet...“ gieda tenoras solo, bet kiek ten verksmo, kiek liūdnumo, pačioje melodijoje, o ypač kada kartoja du kart augštesniu ir silpnesniu balsu — „exaudi, exaudi orationem meam...“, rodosi meldžia nelaimingas gedulingu balsu iš visų pajėgų, kad jo balsas pasiektų Sostą ir Jo ausys išgirstų jį... Prieš baigiant šią trumpą psalmę, moters kartoja „Requiem... et lux perpetua...“ gieda vieny moterų 4 balsų choras, o vargonų akompaniamentas pritaria jam laibais tykiais balsais, rodosi, po šauksmo „...exaudi, exaudi...“ danguose atsiliepia... et lux perpetua... „Kyrie“ visas atitinka minėtajam „Requiem“. Gražus efektas pradedant „Christe eleison“, kiekvieną kartą greičiau ir stipriau pakartojant, daro didelį įspūdį. „Graduale“ be vargonų; prasideda motyvu iš antro

garda esanti padalinta, sekant rusų sistema, apskritimis.

Kuršas apimamas beveik visą Kuršo gub., išskyrus rytų jos dalį. Kuršo plotas esąs 27.000 kv. kilometrų didumo. Šito krašto administracija daugiausia susidedanti iš vietos gyventojų vokiečių; būtent jie skiriami esą miestų ir apskričių tarybų nariais. Vokiečių santykiai su latviais buvę pirmiau neprietelingi, dabargi pagerėję. Kuršo gyventojų didžiulė išėjusi kartu su rusų kariuomene. Del to laukų tikis stingas reikiamos priežiūros.

Lietuvos apygarda apimanti 34.000 kv. kilometrų plotą. Apygardos valdymo centras esąs Tilžėje, kadangi Šiauliai sudegę, o Kaunas, būdamas tvirtuma, valdomas tikrai kariuomenės valdžios. Lietuvos viršininku esąs kunigaikštis Izenburgas. Vokiečiams atėjus, ši apygarda buvusi skurdo pilna. Visi rusų valdininkai ir mokytojai išbėgę. Mokyklos buvusios uždarytos. Gyventojų dalis išsikrausčiusi dar prieš vokiečiams ateinant. Laukus padėjusi nuvokti kariuomenė. Mokyklos organizuoti buvę labai sunku, bet ir organizuotosiose mokyklėse esą dideliu vargu. Iš pradžios mokytojais buvę pakviesti lietuviai iš Prūsų. Kadangi gyventojai esą labai atkaklus katalikai, tai tie mokytojai neturėję pasitikėjimo. Tad jų vietosna buvę pasatyti kareiviai ir unter-aficeriai, kurie šiek tiek mokėję lietuviškai. Mokslo vadovėliai reikėję gabenti iš Prūsų. Tose miestų mokyklose, kur mokiniai žydai, esą mokama vokiškai. Oficialiniai skelbimai esą spausdinami vokiečių ir lietuvių kalba. Tose Lietuvos apygardose ir vietose, kur gyvena lenkai, būsianti vartojama ir lenkų kalba, gyventojams prašant.

Vilniaus apygarda apimanti didesnę pusę buvusiosios Vilniaus gub. (18.000 kv. kilom.). Didžiausia bėda esanti—tai pristatyti Vilniaus miestui maisto, nes jame esą apie 200.000 gyventojų. Vilnius misdavęs pirmiau savo apylinkėmis per 200 kilometrų aplinkui. Dabargi visa reikią gabenti iš Vokios. Vilniaus burmistru esąs paskirtas vokiečių. Atėję vokiečiai miestą radę 18.000 vaikų mokslo amžiaus, 8000 gimnazistų ir tik 150 mokytojų. Tik vokiečiams įėjus Vilniun, lietuviai, kurių čia buvę ne daug, tuojau kreipėsi į vokiečius su savo pretenzijomis (pretensijomis).

Pat pradžioje šio rašinio pasiskaitau korespondenciją iš lenkų „Dzien. Pozn.“ Gal tas laikraštis, versdamasis į vokiečių „Köln. Volkzeit.“ bus nudažęs į savo tendenciją?

pakartojimo pirmutinio „Requiem“. „Tractus“ — labai graži vietelė, kada altas gieda „...et lux aeterna, et lux aeterna...“ Akompaniamentas, paremtas vargonų punktu laipsniais lipa augštyt, tverdamas atskirą melodiją nuo alto, daro nepaprastą švelnumą, o ypač melodijos mementas atsako tekstui.

Visa ką ligšiol pasakiau apie mišias, vis dar tik šešėlis, suliginant su Sequentia — „Dies irae“. Kaip matyti, kompozitorius tikrai gerai suprato, ką reiškia „Dies irae“ ir iš ko ji yra kilusi. Kada XII am. Europoje buvo didžiausias maras, kurs kaip audra naikino žmones, palikdamas tik tuščias vietas, žmonės sumišę bėgo į visas šalis, kur kas bešmanė, norėdami išsigelbėti nuo jo. Rodėsi, kad jau atėjo teismo diena, apie kurią mini Sv. Raštas, ir tame sumišime nebešmanė nieko kita bedaryti, kaip vien tik šaukė: „Dies irae, dies illa, Solvet saeculum in favilla, Teste David cum sybilla e.t.c.“. Kaip tik kompozitorius tą visą audros baisumą atjautė ir kuopuikiau siai iliustruoja, pradėdamas nuo disonanso, padidinto triskambio I laipsnio; choras unisono pradeda „Dies irae“, — fermato; antrą kartą atskartoja tas pats disonansas, tik kita forma, choras irgi unisono „dies illa“ — ir tolesnei visą posmą gieda, vargonams pritariant, unisono. Po to trenksmo ir skaudžių disonansų antrą posmą — „Quantus tremor est futurus...“ — bosas gedulingu bal-

žydai noromis prisiėmę mokyklose vokiečių kalbą. Lenkai turį savų mokyklų ir dvi privatinis gimnazijas. Toliaus korespondentas rašas kad lenkai turėję Vilniuje privatinis mokyklų, kurios del mokesnio didumo (200 rub.) negalėjusios išplėsti savo veikimo. Del to lenkų jaunimas noromis lankęs vokiečių gimnaziją Goldingene (w Goldyndzie, vadinasi Kuldygoje). Tai esą ne taip, sako „Dz. Pozn.“ Nei Vilniuje, nei visoje Lietuvoje nebuvo nė vienos privatinės lenkų mokyklos, ir laisvės metais nebuvo leidžiama netgi tikybos mokyti lenkų kalba. Jei lenkų jaunimas vykęs Kuršan, tai tik del to, kad nenorėjęs lankyti darančių daug įtakos (rusifikuojamų) vyriausybės mokyklų.

Suvalkų apygarda (10.000 kilom.) — buvusioji Suvalkų gubernija. Joje visa — administracija ir mokykla — esą sutvarkyta taip pat, kaip ir Vilniaus apygardoje.

Gardino ir Balstogės apygardi apimanti tuodu miestu su jų apylinkėmis. Čia mokyklose daugiau esą leidžiama lenkų kalbos, kaip tikrojoje Lietuvoje. Esą teisiama rusų įstatymais, būtent įstatymų Rinkiniu („Svod Zakonov“) ir 1913 m. bausmių įstatymais. Vyriausybės kalba esanti vokiečių. Mokyklos, kiek galima, esančios organizuojamos tikybos reikalavimais. Pradedamosiose mokyklose mokoma gimtąja mokinių kalba, tik žydų mokyklose—vokiečių kalba, nes ši laikoma jų gimtąja kalba. Mišrosiose mokyklose vaikai mokasi vokiškai, lenkiškai ir, kur reikią, lietuviškai. Administracija esanti laikoma mokesniais, kuriuos žmonės moką senoviškai, muto mokesniais ir monopolija.

J. S.

Korespondencijos.

TULA.

Į Tulą, kaip Centralinio L. D. Komiteto įgaliotinis, atvykau pernai rugsėjo m. pabaigoje. Čia visų pabėgėlių šelpimu, nuo pat jų Tuloje pasirodymo, rūpinosi Miesto pabėgėlių globos Komitetas iš įvairių organizacijų, turinčių su pabėgėlių šelpimo darbu šoki ar tokį ryšį. Padedamas Rusijos Miestų Sąjungos, jis pagamino pabėgėliams butų ir negalintiems dirbti darbo po 20 kap. „pajoką“ dienai, arba maisto vieną sykį per dieną. Tečiaus, padaryti pabėgėlių likimą

su gieda solo. Trečią posmą—„Tuba mirum spargens sonum...“ fortissimo unisono choras, o vargonai imituoja trimtų balsą.

Toje vietoje plaukai pradeda šiaušties, širdis nustoja plakusi: rodosi iš tikro atėjo diena rusčia, diena ana, diena teismo: šaukia klykia visos giminės, visas pasaulis, angelai trimtais numirėlius kelia iš grabų ir... po to nuširamina, pradeda vienos moters, paskiaus vyrai, t. y. „Sequentijoje“ pasidaro muzikos Sequentija (progresija), kuri, išreiškusi didžiausio sumišimo momentą, reiškia ir nusiminimą, tiesiog visų giminių šauksmą: „Mors stupebit et natura...“ — ir kas kart vis stipryn, augštyt ir greityn; net nenorint verčia priminti, kad tikrai ateis ta valanda, kada visas pasaulis šauks ir ašaros. Sumišimą baigia — „Nil in ultum remanebit“. Po to visa nutyla, ir vienas verksmingas, atskirtas visai nuo akompaniamento, tenoras pradeda gietamųjų raudų (Lietuvoje) varijantą: „Quid sum miser tunc dicturus?“ Nuo šios vietos prasideda ramumas ir malda.

Nėra čia laiko visų gražumų išrodinėti, nes būtų persunka skaitytojams ir suprasti, nematant ir negirdint paties veikalio.

Gale mišių, baigiant paskutinį kartą „Requiem“, vargonai groja gretimas (paralelines) kvintas per 5 taktus. Klausant žodžių ir girdint minėtas kvintas akompaniamente, rodosi, kad paskutinį kartą girdi varpų

Ad maiorem Dei Gloriam!

Antra knygutė — „Salve Regina“. Partitūros kaina 50 kap., balsų po 15 kap. Toks pat formatas ir tokiame pat chorui. Kaip pirmiau minėti, taip ir šis veikalas labai lengvus atlikti ir net sodžiaus chorams prieinami. Ir menkai išlavintam giesmininkui, melodijų paprastumu greit išmokstama ir chore lengvai atliekama, nes nėra balsų prasikišimo, kurie kenktų ramumui, gražumui ir veikalo lengvumui. Šis veikalas skiriasi nuo pirmojo modulacijomis, imitacijomis, kanojų ir kitomis įvairiomis kombinacijomis, ko pirmuose nėra.

Atskirų akordų neaiškinsiu, nes būtų nuobodu ir per daug laiko užimtų — paminėsiu bent kiek tik atskiras vietas, k. a. tenoras intonuoją „Salve Regina“ (gali ir kunigas), choras sutartėje drauge gieda ligi „...spes nostra salve“ — baigia pirmąją frazę; tyliai vienas sopranas pradeda „ad Te clamamus“, o kiti balsai imituoja soprano melodiją; „...illos tuos...“, tenoras su sopranu pradeda kanoną, kiti balsai imituoja ir t. t. Prie taip įvairių kombinacijų veikalas atrodo labai lengvutis — vis tai iš priežasties kompozitoriaus technikos ir gabumo, kuriam jis Augščiausiojo apdovanotas. Kada gale balsai, mainydamas vienas po kito, pradeda „...O dulcis Virgo Ma-

labiau pakenčiamu, to toli gražu ne užteko.

Tų tautų pabėgėliai, kurios neturėjo čia savo atstovų — lietuviai, latviai—buvo kurkas blogesnė už kitas sąlygose. Tad šelpimo darbe išlaikyti pusiausvyrą reikėjo kuoveikiausiai įkurti L. D. n. d. k. š. Skyrius. Lietuvių pabėgėlių tuomet buvo pačiame mieste daugiau ne 500 žm. Vietinių buvo vos kelios šeimos, kurių tarpe susirado vos tik vienas tautiškai susipratus. Visi kiti—nutautusios „sumamonėjusios“ šeimos, iš kurių, kaip sako sermėgiai: „nei Dievui žvakė, nei velniui kačerga“. Jų nepavyko įtraukti į karo aukų šelpimo darbą—perdaug jie „savais rekais“ ap-sunkinti!

Bet, neilgai trukus, pasirodė, kad pačių pabėgėlių tarpe užtektinai esama žmonių, kurie, patys karo baise-nybių patyrę, greičiaus atjautė savo brolių nelaimės ir, nesigailėdami vargo nei pajėgų, prisidėjo prie darbo. Spalių m. 31 d. įvyko pirmas Skyriaus organizatorių susirinkimas. Skyriaus pirmininku vienu balsu išrin-ktas pralotas J. Skvireckis, sekretoriumi—mokytojas K. Gorikas, išdinin-ku—Marcinkevičius. Į skyriaus privei-zdėtoju parkviesta J. Kazėnas.

Skyrius įsikūrė pačiu laiku, nes lietuvių pabėgėlių skaičius kasdieną didėjo. Dabar jų čia, su partrauktais iš gubernijos, yra lig 1690 žm. Sun-kūs buvo pirmieji darbo žygiai. Iš vienos pusės lenkų intrigos (Miesto Komiteto pirmininkas lenkas) iš an-tros—stoka žmonių ir butų neapsa-komai trukdė darbą.

Anksčiaus įsikūrusios pabėgėlių šelpimo įstaigos, galinga pati karo aukų banga (12000 pab. pačiame mieste), užliejus netikėtai miestą ir jo apylinkes—artimiausius kaimus ir vasarnamius—taip užėmė visas gyve-namas vietas, net ir mažai gyventi tinkamus butus, jog negalima jų bu-vo begauti nė už didelių pinigų. Tada apie kokią nors savarankišką darbą negalėjo būti nė kalbos. Te-čiaus, ilgainiui, susidėjus aplinkybėms, pavyko per fas et nefas išgauti kelius butus. Įsteigta tat silpnėms prieglau-da—40 žm., vaikų prieglauda moky-kla—70 žm., vienkla mokykla—120 žm. (nėra antro mokytojo), kurią ati-daryti vietinė valdžia taip ilgai tru-kdė.

Be to dabar yra vyriškų ir mote-riškų drabužių dvi siuvykli, kuriose siuvama drabužiai vien tik tai lietu-viams pabėgėliams. Lig šiolei paga-minta ir išduota 380 vatinių paltų ir 528 įvairių kitokių drabužių. 568 por. avalynių.

gaudimą, kuris iš lengvo pranyksta, ir tuo mišios pasibaigia. Po to eina trumputė postliudium kaipo introduk-cija į „Libera“.

Negaliu apenkti nepaminėjęs tų mišijų patogumų, ypač kada dirigen-tui reikia skleisti puslapis, visuomet pataikinta „fermato“ arba pauzos, ko negalima sutikti nė vokiečių veika-luose ir kas palengvina dirigen-tui ir kompaniatoriui. Ir tat, matyti, turėta omenyje kompozitoriaus ir prityrusio dirigento.

Kam rūpi bažnyčios muzika ir kas nori ją gryną pamatyti ir išgir-sti, kiekvienas turi tuos veikalus įgy-ti, pats su jų gražumais susipažinti,—tik tada pažins tikrą jų grožę, kada savo ausimis išgirs jų akordus. Ma-no tikslas buvo tik pranešti apie juos visuomenei ir kiek galint supažin-dinti. Taip sunkiu karo metu turime kuo pasigirti ir visuomenei pasi-rodyti — darbais mūsų kompozitoriaus. Tikras esu, kad, karui pasibaigus, užsienių bažnyčios muzikos mėgėjai, išvydę tuos veikalus, nusidžiaus ir pastatys pirmųjų Europos muzikų veikalių eilėn. Mūsų tauta dar nebuvo nė vieno taip brangaus ir rimto veika-lo susilaukusi ir kas žino, kada besusilauks. Besotė negailestinga mir-tis pakirto dar jauno mūsų genijaus pajėgas ir išrovė iš mūsų tarpo.

J. Žilevičius.

Klobono, kun. S. Žultauskio beša-liškumo dėka, bažnyčioje laikoma kas šventadienis ir lietuvių kalbos pamal-dos; lig 10 val. ryto giedama ražan-čius, 11 v. pamokslas, po pamokslu—Angelas Dievo...

Kun. M. Ruseckis.

HELSINKIAI. (Helsingforsas, Suo-mija).

Atvykus į Helsinkius rūpėjo su-žinoti, ar yra čia lietuvių pabėgėlių. Pažįstamų neturiu. Kur tad sužinoti? Turiuos, geriausia proga bus prie bažnyčios. Sekmadienyje nuėjau į bažny-čią, kurioje visų katalikų—ir lietuvių—dvasios reikalai rūpinami lenkų kalba.

Pamaldoms pasibaigus kaip tik ir sutikau keletą lietuvių pabėgėlių. Iš trumpo su jais pasikalbėjimo sužino-jau, kad jų čia esama ir daugiau, o komiteto dėl karo nukentėjusiems šel-pti, ne tik lietuvių, bet ir jokio, ne-žina ar esąs.

Tiesa, čia, nemokant švedų ar suo-mių kalbos, sunku kas ir sužinoti, juo labiau mums lietuviams, nes dau-gumas net ir rusiškai nemokam kal-bėti.

Norėdamas daugiau žinių gauti, nuėjau į vietos kleboną, iš kurio su-žinojau, kad nei lietuvių nei lenkų komitetų nėra, o lietuvių iš viso Helsinkiuose būsią apie 40—50 žm.

Apskritai čia lietuviai jaučiasi skaudžiai bažnyčioje, o ir taip ne-gauna jokios iš niekur pašalpos.

Kiek buvus, klebonas iš sakyklos sušaukė susirinkti į kleboniją pasikal-bėti dėl kai kurių dalykų. Prisirinko apie 30 žm. — visi lenkai. Per pusę buvo inteligentų—abiejų lyčių. Buvo pranešta, kad norima steigti lenkų ko-mitetas d. k. n. š., ir paskaityta bu-simojo skyriaus darbų programa. Visi sutiko ir visi vienu balsu nutarė, kad draugija reikalinga ir kad ji kuogrei-čiausiai reikia įkurti.

Tarė atidaryti vaikams mokyklą, kurioje būtų mokama tik lenkiškai ir rusiškai, kaip įstatai reikalauja. Tada aš, kaip užsirašęs steigiamos draugi-jos nariu ir turįs teisės, pakėliau bal-są, kad į mokyklą būtų priimami ir lietuviai vaikai, jei jų susiras, ir mo-komi lietuviškai; dėl pašalpų—kad ne-būtų skiriami ir lietuviai nuo lenkų; apskritai raginau, kiek galint, darbuo-ties išvien.

Kai kurie protestavo, bet daugu-ma sutiko, kad būtų šelpiami draug ir lietuviai ir jų vaikai mokomi lietu-viškai, tik kad mokytojas būtų lenkas, mokas lietuviškai, o ne lietuvis, mo-kas lenkiškai.

Susirinkimas tuo ir pasibaigė.

Lenkai galima pagirti, kad pradėjo rūpintis pabėgėliais. Negalima kal-tinti ir savųjų. Nes ir tiesa, labai sunku yra aprūpinti išsimėčiusius po visą Rusiją lietuvius. aprūpinti kaip dvasios jų reikalus, taip ir medžiagi-nius. Bet vis dėl to lietuvių veikėjų, kaip dvasinių taip ir pasaulinių inte-ligentių, pareiga—rūpintis, kiek gali-ma, visais pabėgėliais, kad karui pa-sibaigus neprimintų mum Kudirkos žodžių.

Būtų geistina, kad prieš Velykas apsilankytų pas mus lietuvis kunigas dvasios reikalams aprūpinti.

Baigdamas turiu priminti, kad pas mus trūksta kalendorių ir apskritai lietuviškų raštų. Vietos klebonas ke-lius kalendorius jau išdalino. Iš to matyti, kad jis užjaučia nors kiek ir lietuvius. Už tai jam—ačiū!

Apie įsteigtos draugijos darbus pasistengsiu nors trumpai pranešti kitą kartą.

Lietuvos taškas.

TULOVOS DVARAS, Viteb. gub.

Daugybei mūsų lietuvių tautiečių per šią baisią karo audrą, kuri ap-siautė mūsų tėvynę, teko apleisti sa-vi gimti lizdėliai ir išsiblaškyti po vi-są pasaulį. Daug daug vargo matome, vienok, kad ir sunkus mūsų padėji-mas, kad ir tarp svetimų žmonių esa-me, daugelis išmėtyti po vieną, gali-me pasidžiaugti ir pasididžiuoti prieš kitas tautas, jog mūsų širdyse, kurių

suvargintomis gyslomis nuo šio sun-kaus padėjimo kraujas teka, yra min-tis, jog mes žinome, kad yra draugi-jų, komitetų yra redakcijų, yra prie-glaudy, kurios auklės mūsų našlai-čius vaikus. Matome visur darbštumą, atsidėjamą darbui, matome plasant lietuvių veikimą.

Tikimės, kiekvienam maloni bus ir ši žinutė „Lietuvių Balse“, ji ne vienos motinos palinksmis širdį.

Šiomis dienomis mums teko buti Tulovos dvare vaikučių prieglaudos namuose. Matėme, kaip vaikučiai di-džiai aprūpinti apdaryti, kaip materi-jaliniu apdaru, taip lygiai ir dvasios apdaru—mokslu.

Mums, senai begirdėjusiems ir be-buvusiems tautiečių sueigoje, neapsa-komai sujudino širdį tie našlaitėliai, sakydami eiles ir dainuodami dainas apie Lietuvos brangumą ir jos gra-žumą.

Iš širdies sakome ačiū p. p. Kast. Baltrašunaiti ir Kar. Gaidamavičai-tei, padėjusiems daug vargo ir rūpe-snio, bemokant ir bešviečiant vaiku-čius.

Dieve padėk jiems ir tolesniai taip pat naudingai krutėti.

T. Arčiuvis
J. Beržvalkietis

KARO AUKA.

† A. a. Juozas Dailidonis.

Š. m. Kovo m. 1 d. mirė, beria-muoju tifu nuo kareivių užsikrėtęs, karo gydytojas Juozas Dailidonis. Ne visiems, žinoma, tas vardas ką nors pasakys. Bet kas velionį pažino, kas su juo turėjo kokių nors santikių, tas žino, kokios tai aukso širdies buvo žmogus. Trumpai tarant, buvo tai tikras Kristaus pasekėjas, ne vien te-orija, bet ir praktika. Iš tikro, kada pasidairai dabar aplinkui ir pamatai, kiek tai elementarinių doros (ne tik asmeninės, bet, kas dar baisiau, ir visuomeninės) principų laužoma, dvi-gubai darosi gaila to žmogaus, kurs niekados jokių kompromisų su sąži-ne nedarė, kurs suprato gerai, kas tai yra pareiga, kas tai sąžiningumas, kas tai yra tikra aktyvė artimo meilė. Šiuosuirutės, ne tik paviršutinės, bet ir vidujinės, laiku ši auka Lietu-vai sunki be galo sunki. Tokių žmo-nių Lietuva, bet ne tik Lietuva, o ir visas pasaulis ištroškė. Amžiną, Tau, Brangus Žmogau, atilsį!

Juozas Urbšys.

Zinios.

Petrapolis.

Lietuvių teatras. Šiandien Pavlovienei saleje (Troickaja 13) Lie-tuvių Dramos Muzikos Kuopos vaidi-nimas. Bus rodoma „Živylė“, tragedi-ja iš senovės lietuvių gyvenimo. Vaidinimo režiseris Linartas prašo mus pranešti, kad vaidinimas prasidės ly-giai pusiau antros dienos. Kas pavė-luos ir ateis vaidinimui jau prasidė-jus, nebus įleidžiamas į salę, kol pa-sibaigs prasidėjęs aktas.

Caro įsakymu generolas Brusilo-vas pasirtas pietų vakarų armijų, Ga-licijos fronto vadu, vieton palikusio šį frontą ir paskirto Valstybės Tary-bon N. Ivanovo. Brusilovas plačiai žinomas nuo pradžios šio karo su Austrais. Jis su savo korpusu pasi-žymėjo Galicijoje, paėmė sustiprintą Galičo miestą ir pirmas rusų genero-las buvo apdovanotas šv. Jurgio 4 laipsnio kryžiumi.

Generolas Brusilovas dabar 63 metų, bet dar vikrus, pilnas energi-jos ir pajėgų. Augštųjų karo mokslų nebuvo baigęs, bet šis karas davė daug prityrimų.

Kovo 23 d. mirė žinomas rusų visuomenės veikėjas ir mokslininkas M. M. Kovalevskis.

M. Kovalevskis buvo vienas ne-daugelio rusų žmonių. Jis žinomas kaip mokslininkas, sociologas ir vi-

suomenės veikėjas ne tik Rusuose, bet visame civilizuotame pasaulyje.

Gimė Charkovo gub., tos guberni-jos mieste buvo baigęs ir universite-tą. Toliau mokėsi užsieniuose ir liko išrinktas Maskvos universiteto profe-soriumi. Paskiau vėl turėjo važiuoti užsienin ir skaitė lekcijas Stokholme, Oksforde ir Rusų mokykloje Paryžiu-je. 1906 metais Kovalevskis vėl grįžo Rusijon ir buvo išrinktas į I Valst. Dūmą Charkovo gubernijos atstovu. Paleidus pirmą Dūmą, jį išrinko į Valstybės Tarybą, kame jis sudarė akademistų (kairiųjų) grupę.

Jo veikalai buvo spausdinami taip Rusijoje, taip ir užsieniuose.

Svetur.

Stokholmas. Iš Londono tele-grafu praneša, jog neteisingos esan-čios vokiečių kalbos, kad Olandai rengiasi stoti prieš Anglus. Deploma-tiniai santikiai tarp Anglų ir Olandų visą laiką buvę geri. Sąjungos valsty-bės nemanančios vežti Olanduosna sa-vo kariuomenės. Taip pat esančios neteisingos kalbos, kad sąjungininkai po Paryžiaus konferencijos reikalavę uždaryti prekybai Vokiečių Olandų sieną.

Kopenhaga. Amsterdamo ži-niomis, Olandai ėmėsi karo priemo-nių vien dėl to, kad Vokiečiai jų pa-sienin sutraukę daug kariuomenės. Olandų laikraščiai nemano, jog šis vokiečių pasielgimas būtų daromas prieš Olandus, bet atsargumas esąs reikalingas, tuo labiau, kad esą neži-nomi vokiečių tikslai, dėl ko jie trau-kia pasienin kariuomenę.

Paryžius. Olandams pranešta, kad visos valstybės rimtai manančios išlaikyti josios neutralitetą.

Paryžius. Ispanai reikalauja atlyginti už nuskandinimą „Susekso“ laivo, nes kartu žuvęs Ispanų valdi-nys, kompozitorius Granadas.

Betman-Holvego kalba reichstage. Betman-Holvegas reichstage kalbėjęs apie karo tikslą. Pilni buvę atstovų suolai ir publikos vietos.

Betman-Holvegas savo kalboje atkartojęs pirmiau sakytų pranešimų. Dar smarkiau, negu praėjusiose kal-bose, jis užpuolęs Angliją už jos pa-skelbtą Vokietijos blokadą. Vykina-ma blokada ardanči tarptautinės teisės ir žmoniškumą. Neutralinės val-stybės turinčios pripažinti Vokiečiams teisę kovoti su anglų blokada viso-kiais priemoniais.

Į Askvito žodžius, kad karo ti-kslas Anglams esąs sunaikinti Vokie-čių militarizmą, Betman-Holvegas ga-lįs atsakyti tik tai kardu. Vokiečių ka-ro uždavinys esąs — sudaryti tokią Vokietiją, kuri būtų liuosla nuo viso-kių užpuolimų. Todel esąs reikalingas aptarti Lenkų klausimą, nors šis klausimas pirmiau nebuves įneštas į Austrų Vokiečių sumanymus. Reikia apginti Prūsų Rytus nuo naujo už-puolimo ir imtis priemonių, kad Bel-gija neliktų karo ir ekonomine už-danga prancūzams nuo vokiečių.

Nauja Europa, Betman-Holvego pasakymu, daug kuo skirsiantis nuo senosios.

Po kanclerio, kalbėti teko tik tai dviem atstovam. Centro atstovas Špa-nas sakė, kad Vokiečiai negali taikin-tis, nes sąjungininkų Paryžiaus kon-ferencija nutarusi juos sunaikinti. Jungtinių Valsčių prezidentas Vilso-nas kvietęs amerikiečius pasilikti neu-traliais. Vienok, po šių prezidento žodžių, Šiaurės Amerika likusi vo-kiečių priešininkų arsenalu. Ekono-minio gyvenimo pamatas turis prasi-platinti, kad stengus išlaikyti užsie-nio konkurenciją. Tad reikalinga esan-ti platesnė teritorija, negu dabartinės Vokietijos.

Socialdemokratų frakcijos atsto-vas Ebertas gailis, kad užsienio soci-jalistai nesitaria apie taiką ir kol šiaip dalykai tęsis, vokiečių sociali-stai ginsią savo tėvynę. Bet griežtai protestuoja prieš svetimų žemių už-grobimą.

Karas.

Rusų vakarų fronte. Vokiečiai šaudė lkskiulės stiprumas.

I pietus nuo Dvinsko, vokiečiai paliko pilnų vandens eilę apkasų.

Rygos, Jakobštato ir Dvinsko apylinkėse šautuvų ir artilerijos šaudymai. Dvinsko apylinkėje lakstė vokiečių orlaiviai — mėtė bombų ir šaudė kulkosvydžiais.

I šiaurės vakarus nuo Kremeneco, Sopanavo apylinkėje, prieš rusų apkasus priešininkas išsprogdo du kalnelius, bet negalėjo paimti pasidariusių duobių.

Galicijoje, i vakarus nuo Tarnopolio didelis priešininko būrys užpuolė rusų apkasus, bet durtuvais buvo atmuštas ir paliko pas vielų tvorą daug užmuštų ir sunkiai sužeistų.

I žiemus nuo Bojano prieš rusų apkasus priešininkas išsprogdo kalnelį, duobės nepaėmė.

I žiemus nuo Latačo rusai paėmė Sviežkovės kaimą ir apylinkės girias.

Kaukazo fronte. Kovo 20 d. mūsų rusai paėmė dvi turkų rotas, — vieno pulko, kuris neseniai atėjo į šį frontą.

Mušo-Bitliso rajone rusai eina priešakin pietų vakarų linkui.

Pajūryje turkai, šaudydami iš šarvuotųjų „Breslau“o“, puolė dešinįjį rusų sparną, bet buvo atmušti. Tuo pat laiku rusai, užpuolę turkų fronto vidurį, paėmė jų apkasų dalį.

Čarocho upės pradžios srityje rusai užėmė turkų stiprumų eilę.

Vakarų fronte. I žiemus nuo Eno upės ir Argonuose prancūzai šaudė priešininko stiprumas.

I vakarus nuo Maaso upės priešininkai visai nepasisekė užpulti Okuro kaimą.

I rytus nuo Maaso upės vokiečiai visą dieną šaudė tarp Duomono ir Vo. Apie 3 valandą dienos vokiečiai smarkiai puolė prancūzų priešakines linijas netol Duomono kaimo. Nedidelės puolančių kolonos buvo kirste kertamos prancūzų armotų ir kulkosvydžių.

Priešininkas netvarkoje atsitraukė į Sofuro giria.

I šiaurę nuo La-Kajeto girios prancūzai pasislinko priešakin.

Vėvrėje buvo artilerijos šaudymų ties Maaso augštumomis.

Vogezuose po ataklaus artilerijos šaudymo prancūzų apkasų i pietų rytus nuo Sepeis-le-Go vokiečiai puolė tranšėjas, bet buvo nuyti i savo apkasus.

Lotaringijoje tarp Avokuro ir Sen-Marteno po smarkaus artilerijos šaudymo vokiečiai keliose vietose užpuolė prancūzų apkasus, bet visur buvo atmušti.

Anglų fronte. Kovo 22 d. vienas prancūzų aeroplanas pamušė vokiečių aeroplaną, kuris nukrito už prancūzų linijų. Lakūnai užsimušė.

Lušės, Angro, Sent-Eno ir Ipro apylinkėse buvo artilerijos šaudymų. Minų mušių buvo Nevil-Sent-Vaasto apylinkėse.

Belgų fronte. Atkaklus artilerijos mušis Diuksmiudo ir Steenstratės apylinkėse.

Italų fronte. Visame fronte buvo artilerijos šaudymų, kiek smarkesnių tarp Lagarino ir Sugano slėnių ir augštumose i šiaurės vakarus nuo Goricos.

Italai atmušė priešininkų puolimą netol Rauchkofelio.

Kelias kartus priešininko aeroplanai stengėsi užpulti italų žemę, bet nepasisekė perlėkt pozicijų. Vienam aeroplanui pasisekė numesti dvi bombas ant Besano; žalos pridaryta labai maža.

Balkanų fronte. Visu frontu buvo artilerijos mušių. Prancūzai paėmė nelaisvėn kelius vokiečius. Govgelio ir Durano apylinkių gyventojai bėga iš savo gyvenimų.

Pranešimas.

Delei ne nuo Sekcijos pareinamų priežasčių technikų ir agronomų susirinkimas perkeliamas iš kovo 27 dienos i balandžio 3 dieną. Susirinkimas prasidės 6 val. vakare ir bus Lietuvių Kursų salėje (Baskovo skersg. № 29).

„Lietuvos Ukio ir Trobesių Atitaisymo Sekcijos“
Vykinamoji Komisija.

Paklaidų atitaisymas.

„Liet. Balso“ № 24 (53), 5 pusl. pranešime reformatų pamaldos su Komunija parašyta: Kostromoje balandžio 7 d., Tverėje balandžio 11 d. Turi būti: Kostromoje balandžio 9 d. Tverėje balandžio 12 d.

Redaktorius-Leidėjas Martynas Yčas.

Nuo Administracijos.

1. Dar kartą paaiškiname, kad delei brangumo poperio ir laikraščio spaudzinimo todėl skelbimų veltui nededame, o atsiųstus skelbimus be pinigų atiduodame Pabėgėlių rąšymo ir žinių teikimo biurui.

2. Rašant Administracijai skelbimą arba siunčiant prenumeratą, prašome rašyti tik patį reikalingą vardus, pavardes ir adresą — trumpai ir aiškiai.

3. Mainant adresą, prašome kartu siųsti senojo adreso juostelę ir 20 kapeikų.

Siuvėjas

S. MARTINĖNAS, baigęs Akademijos kursus, priima užsakymus — vyriškų rūbų. Adr.: Čuворовский пр. 55

Uršulė ANDRIEKUS iš Liepojos ieškau savo vyro kareivio Pranciškaus ir kitų giminių. Kas žino prašau pranešti: Petrograd, Kliniskij pros., ugoľь Бронницкой, № 22/18, кв. 11. 484—1

Marijona, Paulina ir Magdalena Jasinskaitės iš Panevėžio, Kauno gub., ieškom savo tėvelio Kaspero ir pažįstamų. Atsiliepkite! gor. Воронежъ гub., Канцелярия Литовскаго Комитета. 492—2

Ona Nikvedavičienė ieškau savo vyro Enriko Nikvedavičiaus kareivio iš Biržų m., Panevėžio apskr., Kauno gub. Adresas: Petrograd, Kliniskij pros., ugoľь Бронницкой, д. 22/18, кв. 14. 486—1

Agota Juronienė iš Rokiškio par., Kauno gub., ieškau dukters Paulinos Švilpienės ir giminių. Adr.: Petrograd, Kliniskij pros., ugoľь Бронницкой, д. 22/18, кв. 11. 587—1

FROMERTAS ALBERTAS iš Nendrinių, Antanavo vals., Marijampolės apskr., Suv. gub., ieškau motinos Emilijos, sesers Matildos ir pažįstamų. Adresas: gor. Воронежъ гub., Литовский Комитетъ. 488—3

LIEPONIS ANDRIUS iš Baraučinos, Kalvarijos parap., Suv. gub., ieškau dukters Emilijos, 12 m. Ji buvo Vilniaus ligoninėje. Prašau pranešti: gor. Воронежъ гub., М. Дворянская ул., д. 21. Литовский Комитетъ. 489—1

ALIŠKEVIČIUS VLADAS iš Sninkų, Kalvarijos parap., Suv. gub., ieškau tėvų ir giminių. Atsiliepkite! gor. Воронежъ гub., Воскресенская ул., д. Шурянова, № 14. Олишкевичу. 490—1

Rozalija Lobinskaitė iš Kauno gub., Šiaulių apskr., ieškau savo tėvelių giminių ir pažįstamų. Adresas: Петроградъ, Знаменская 35, кв. 23. 485—1

STATKEVIČIUS SIMANAS iš Dambaukos, Kalvarijos parap., Suv. gub., ieškau sunaus Juozo 24 m. Adr.: gor. Воронежъ гub., М. Дворянская ул., д. 21. Литовский Комитетъ. 491—1

Antanas ZAREMBA iš Kauno gub., iš Daugir., prašau pažįstamų atsiliepti adresu: Петроградъ, Варшавский вокзалъ, д. № 100, кв. 12. 506—1

Julė Garbaskaitė iš Mintaujos, Ieškau mintaujiečių: Kazio Markevičiaus, Stasio Dūdos ir Juozapo Jonulienės. Adresas: Саратовъ, Дворянская 39. Литовское Общество. 477—2

Miknevičienė Ona iš Aleksoto, ieškau Simano, Uršulės ir Jono Vizgaičių, Jurgelevičiaus Jurgio ir pažįstamų. Саратовъ, Дворянская 39. Литовское Общ. 478—1

Rumšienė Cecilija iš Aleksoto ieškau vyro Juozo ir tėvų, Ant. Kalvaičio bei pažįstamų. Саратовъ, Литовское Общез. 479—1

Simanavičienė Marijona iš Rygos ieškau Kristupo ir Onos Vasbergių ir Lapinskienės Julės. Саратовъ, Дворянская 39. Литовское Общ. 480—1

Ieva ČERNAUSKIENė Marijampolės apskr., Suv. gub., ieškau sunų Jono kareivio ir Andriaus su moterimi. Adresas: Петроградъ, Клиникий пр., уголь Бронницкой 22/18, кв. 11. 481—2

Kanstantinas DUBRAVA iš Galinių kaimo, Vyžuonų v., ieškau savo giminių. Петроградъ, Басковъ пер. 32, кв. 6. 482—1

Domicelė SAUSERAITė Užleknių sodžiaus, Telšių apskr., Kauno gub., Plungės parap., ieškau tėvų, brolių ir seserų bei pažįstamų. Adresas: Петроградъ, Забалканский пр. 30, кв. 34. 382a—3

Antanas Avizėnas iš Anykščių m., Kauno gub., malonėčiau susirašinėti su giminėmis, draugais ir pažįstamais. Петроградъ, Курляндская 6, кв. 6. 499—2

Sofija Zavadskaitė iš Kauno gub., Telšių apskr., ieškau giminių ir pažįstamų. Adresas: Петроградъ, Невский пр. д. 59, кв. 33. 500—1

Cecilija Varnaitė, Kauno gub., Vyžuonų parap., iš Varkujų kaimo, ieškau motinos, sesers Zofijos, brolio Vinco ir dėdės Jokūbo Skardžiaus. Adresas: Петроградъ, Петрогр. стор., Звѣринская ул. д. 2, кв. 22. 501—1

Juzė Verbickaitė iš Panevėžio prašo giminių atsiliepti: Petrograd, 1 rota, n. 14, b. 17. 502—1

Kun. A. ŠERNAS ieško Kašeliškių Stanislovo Dagio. Prašoma atsiliepti, ir kas žino, pranešti adresu: Петроградъ, Васковъ пер. 29—10.

Kun. A. Šernui. 504—3

Noriu sušelpiti!

KAZYS MIŠKAUSKAS iš Prienų parapijos, Suv. gub., gyvenantis U. S. A. Scranton Pa. 127 W. Market str. sušelpsiu savo gimines: Ulianauskus, Vilkus ir motiną iš Pakiauliškio kaimo, Kliebiškio vals., Marijampolės apskr. Atsiliepkite! 461—1

Magdalena Leliašienė ieškau savo tėvelių ir brolių: Leono bei Juozo. Adresas: Москва, Марьяна роща, За Линией Старое шоссе, д. 45. 458—1

ANTANAS KYBARTAS iš Maškių kaimo, Kurtuvėnų parap., Kauno gub., ieškau giminių ir pažįstamų. Петроградъ, Мясная ул. 13., кв. 7. 493—2

Kareivis PETRAS MIRONAS iš Naujasodžio kaimo, Panemunio par., Čadasų vals., Zarasų apskr., ieškau tėvų, brolio ir giminių. Kas žino, praneškite: Москва, покр. Казармы, хлебопекарня первой выздоравливающей команды. Петру Миронасу. 494—1

Vincas POMPALAS, ieškau Mikalausky, Jankausky. Veiverių ir kitų giminių bei pažįstamų. Adresas: Подольскъ, Азаровская ул., 56. Литовский Комитетъ. 495—3

Kareivis KAZYS URBIETIS, Kauno gub., Raseinių apskr., Kelmės m., ieškau motinos Marijonos ir seserų: Petronelės, Stepanijos ir pažįstamų. Prašau pranešti: Петроградъ, Забалканский пр., д. 67, кв. 3. Е. Щенцкой, передать К. Урбелю. 496—1

STATULEVIČIAUS NARBOS (Jokymo sunaus) ir jo sunaus Vitaliaus, gyvenusių Gardino gub., Pružanos arba Bielsko miest., ieško Antanas Navadniečenas. Adresas: Петроградъ, Караванная 14—13. Žinančių labai maloniai prašau pranešti. 497—2

Stasys KAPOČIUS iš Valtūnų, Žemaitkiemio parap., ieškau giminių ir pažįstamų, NORIU SUSIRAŠINĖTI su lidakiečiais ir žemaitkiemiečiais. Петроградъ, Исаакиевская ул., д. 2/3, кв. 5. 498—1

KAZYS USCYLA iš Liudvinavo palivarko, Balbieriškio parap., Suv. gub., ieškau savo žmonos Marijonos ir vaikų: Mortos 20 m., Juozo 18 m., Domicelės 13 m., Katrės 10 m., Marijonos 6 m. ir Magdutės 3 m. Adr.: Одесса, Литовский Комитетъ. 471—1

Juozapas BAČKYS, Kauno gub., Šiaulių apskr., Gruzdžių vals., ieškau giminių ir pažįstamų, atsiliepkite: Петроградъ, Заротная ул. 10, кв. 51. 472—1

PIJUS KRIŠČIUNAS iš Selmių k., Vilkaviškio vals., parap. ir apskr., Suv. gub., apsigyveno pas stud. J. Dailydavičių ir ieško brolių Danieliaus, Jono ir Stasio, gyvenančių Amerikoje Detroit. Adresas: Саратовъ, Константиновская ул. 41—3. 373—3

ŠINK. ADOLFAS, Suv. gub., Marijamp. ap., Gustaičių kaimo, ieškau žmonos Elzbietos, sūnų ir dukterų. Саратовъ, Александровская ул. 4/88. Литовский Комитетъ. 474—1

Ona Reisienė, Suv. gub., Pilviškių vals., Bagotosios kaimo, ieškau savo vyro Eduardo ir sunaus Jono ir pažįstamų. Adresas: Саратовъ, Большая Садовая ул., д. Рипахова № 2. 475—1

Stud. IGNAS URBAITIS iš Ragenėnų sod., Šeduvos par., prašau giminių ir pažįstamų atsiliepti: Саратовъ, Воловая № 33—1. 476—1

PETRAS KRIZANAUSKAS Nausėdžių k. gyvena: Орель, Московская ул. № 11. 505—3

Steponas A. Šimaška, Šiaulių m. krautuvininkas, apsigyvenau Petrapilyje: Невс. застр., Б. Шемеловка, д. № 1. 361—2

Antanas BUMELIS, Pašvitinio parapijos, Šiaulių apskr., Kauno gub., ieškau savo vaikų: Antano, Natalijos ir Emilijos. Adresas: Москва, Марьяна роща, за 6-ой линией проѣздъ, домъ Зотова 45/1, кв. 3. 321—4

Kazys P. ADOMAITIS, Šiaulių m. krautuvininkas apsigyvenau Petrapilyje: В. О. 7 линия, д. 10, кв. 26. 360—2